

CRÒNICA DE FESTES

ANY 2014

Filà Cids

Alcoi

Als amics de la filà que hem fan viure la festa amb més intensitat

CRÒNICA DE FESTES 2014

Encara amb la ressaca dels càrrecs que hem fet els darrers 2, 3 i 4 anys afrontem, de forma modesta però il·lusionada els, al menys, 175 anys d'existència de la filà.

Després de l'assemblea de Rams celebrada el 28 de març, tots els cids esperem les festes amb impaciència sabedors de que un any més seran unes festes inoblidables, volem, amb el nostre granet de sorra a engrandir al nostre poble, a augmentar la llegenda sobre les nostres festes, a honorar, amb més o menys fe, però de forma decidida, al nostre patró Sant Jordi com a símbol de la concòrdia, de l'amistat i de l'estima per Alcoi. Seran uns dies en els que deixarem de banda els problemes i donarem allò millor que tenim per fer d'Alcoi, de les Festes i de Sant Jordi un símbol de prosperitat i un desig de progrés per a tots.

L'Anunci de la Festa.

El dimarts 1 d'abril, com tots els anys, després de la presentació de la revista de festes, té lloc el primer acte vertaderament popular de les nostres festes. Un acte del que estarem parlant durant setmanes i que aquest any cobra especial rellevància per als Cids, em referisc a la presentació del Cartell de festes. I faig especial menció al cartell, perquè tenim l'honor de que la responsable de fer-lo serà de nou algú ben nostre. Mònica Jover, a més d'una gran pintora, és festera, filla, dona i mare de fester i festeres de la nostra filà.

Els que coneixem la seua obra estem segurs que estarà a l'alçada, però milers d'alcoians resten expectants per donar la seua opinió xiulant o l'aplaudint. Quan es descorre la cortineta els aplaudiments superen amplament als xiulets, està clar que no es pot agradar a tot el món, però l'obra de Mònica ha agradat a la gran majoria. Des de la meua modèstia i desconeixement pictòric he de dir que el cartell reflexa perfectament el que per a mi és la festa: passió, calor, intensitat..., i als peus del quadre, Mònica ens regala un nou motiu d'orgull per a la nostra filà: l'esquadra especial dels Cids a la capitania de l'any 1998. Enhorabona Mònica pel teu treball del qual els Cids ens sentim orgullosos.

La proclamació de la festa.

Després de ser campions en tennis taula i pàdel i subcampions en squaix en el trofeu filaes, demostrant que els Cids a banda de ser uns magnífics festers, també som, encara que no tots, uns grans esportistes, arriba per fi el diumenge de Resurrecció. És dia 20 d'abril, el alcoians més matiners han fet sonar els seus xiulitets, mentre la mare de Deu va a l'encontre del seu fill ressuscitat i després d'algunes ensopegades fruit del nerviosisme, conclou l'últim acte de la setmana santa alcoiana i comencen les festes de moros i cristians amb la Glòria.

A les huit del matí comencen a arribar els festers a la filà, que abans de sentar-se per donar compte de les faves, l'espencat i la coca en tomaca i farina, volen calfar la gola i l'estomac amb l'herbero, el biri-biri i el mesclaet servit en una ampolla de Cardhú, com és tradició en la nostra filà. Als pocs minuts fa la seua entrada el "glorier del carrer" acompanyat d'una banda de trompetes i cornetes "tunejades" amb murgues, de no haver fet ús de la murga, la carència de qualitats musicals dels intèrprets haguera fet

impossible que els assistents haguérem pogut reconèixer la melodia de l'himne d'Espanya.

Després d'esmorzar i de penjar els "trajes" a les làmpades de la filà, els amics i familiars ajuden els Gloriers a vestir-se, enguany tenen l'honor de representar a la nostra filà, Mario Valls Miralles com a Glorier de Carrer i Alfredo Soler Penadés com a Glorier de l'hospital. Els dos gloriers, juntament amb el nostre primer tro Vicent Serra, ens dediquen unes paraules entre les que vull destacar l'emotiu homenatge que li fa Mario a son pare, que va fer la glòria fa 50 anys, i ens regala a la filà un quadre on estan els noms dels gloriers que han representat este càrrec. Després dels brindis, les felicitacions i els bons desitjos, iniciem la cercavila fins la plaça d'Espanya.

Al carrer Sant Llorenç estan esperant els autobusos que portaran a Alfredo a fer la glòria als centres de majors, em conta Alfredo l'emoció que li transmeten els vells en vore's rodejats dels festers de les vint-i-huit filaes. Mentre tant, a les deu en punt i amb el volteig de les campanes comença l'himne a la plaça, tot seguit, la Societat Unió Musical d'Alcoi interpreta el pasdoble "l'Alcoià".

Després d'arrancar el moros als compassos del pasdoble "Als llaneros dianers" interpretat per la Societat Musical Nova d'Alcoi ens toca el torn als Cristians, el nostre amic Mario se situa en la primera fila, el quart per l'esquerra, bé, o el tercer per la dreta (per no ferir sensibilitats), amb la seua arma baix comença a marcar el pas guiat pels compassos del pasdoble "Un moble més" d'En Julio Laporta, interpretat per "La Primitiva", i per les indicacions d'un, mai millor dit, gran sergent. Quan la música arriba al seu punt àlgid es posa l'arma al muscle i s'inicia l'itinerari establert, animat per l'aplaudiment d'un públic entregat que acompanya el desfile, això sí, fent repostatge a la penya el Bon Humor i a la filà judios entre d'altres.

En acabar la glòria al mateix lloc on va començar, es a dir, la Plaça d'Espanya, es dispara una gran mascletà que és la senyal per a que acudim a la filà per gaudir d'un dinar entre amics i posar final a un dia de glòria esplèndid, asolellat i càlid.

Un estrany dia de Sant Jordi.

Tres dies després de la Glòria, el dimecres 23 d'abril, és el dia del nostre patró, però lluny de celebrar-lo vestits de Cids assistint a la processó de la relíquia o participant a la processó general, el celebrem asseguts davant l'ordinador o intentant vendre uns quants metres de tela, en fi treballant amb tota normalitat, però amb una estranya sensació de buit al cos. Eixa mateixa sensació degueren de sentir més de 25 Cids que han participat a la processó del trasllat ja que enguany coincidia amb la festivitat de Sant Jordi la qual va tindre una assistència més gran del que és habitual, possiblement per la necessitat d'acompanyar a Sant Jordi "el Xicotet" des del seu temple fins la parròquia de Santa Maria.

El Futur de la Festa de gal·la.

Puc imaginar-me a Pablo Carrasco Pérez nerviós, emprenyant al seu germà xicotet Carlos, abans d'anar-se'n a dormir el dissabte 26 d'abril, pensant que demà és un gran dia per a ell ja que serà el Glorieret dels Cids de l'any 2014. Son Pare Rubén i sa Mare

Mª Angeles pendants de que no li falte res. Enguany l'Associació de Sant Jordi ha avançat mitja hora la missa, però a Pablo li dona igual ja que eixe matí s'ha despertat a les sis, de fet quan els amics de Ruben i el Primer Tro a les set i mitja van a vestir al Glorieret a sa casa, ell ja està perfectament vestit i preparat.

En eixir de missa, els Cids acompanyem a Pablo a la filà per esmorzar. Fa un dia fabulós, com el que va fer en la glòria dels majors, és un dia especial per als xiquets que esmorzen xocolata, alguns no ho poden negar, ja que queden restes de la dolça beguda per tota la cara.

A les dotze Pare i fill estan preparats al partidor. Primer comencen els moros i després ens toca el torn als Cristians, esta vegada Pablo se situa en la segona fila, el segon per la esquerra i, just darrere d'ell, està el tambor de la Unió Musical d'Alcoi fent sonar la percussió del pasdoble Aitana. En finalitzar el desfile toca el torn de la mascletà i després el dinar a la filà per a finalitzar un dia molt especial per a Pablo i la seua família, que recordaran tota la vida.

Els músics són imprescindibles en la festa.

He de dir que enguany s'ha fet llarga l'espera, estem a dia 2 de maig i encara no ens hem pogut posar el traje de Cid, però per fi ens trobem a la Plaça de Dins, centre neuràlgic de les festes, el meeting point de la trilogia. Falta un quart per a les huit i ja se senten les bandes passar pel carrer Sant Llorenç i arribar a la plaça d'Espanya. En poc minuts milers de goles entonaran, o al menys intentaran entonar l'himne de festes, cantant tots a una veu amb la pell ericada. Després el castell de focs, que curiosament es llança abans de que es faça de nit. La tribuna d'autoritats es queda buida després de que milers de ciutadans donaren la seua opinió mitjançant una sonora xiulada. Els Cids, distribuïts per tots els llocs, com si fórem un riu que es fa gran quan se sumen els seus afluents, anem agrupant-nos conforme ens apropem a la nostra seu del carrer Orberà per a sopar. A l'entrada ens espera la Junta per donar-nos la benvinguda i ens reparteixen una cullera de fusta, un adhesiu amb l'heràldica del 175 aniversari de la filà i un cartonet. La cullera i el adhesiu ens el podem quedar, però el cartonet l'hauem d'entregar als tres segons a un cambrer que se situa estratègicament al primer escaló d'accés a la filà.

A les onze i mitja el Primer Tro, Vicent Serra, ens desitja a tots unes bones festes i saluda al fester Eladio Silvestre que després d'un temps sense poder vindre, ha volgut compartir amb tots els seus amics la Nit de l'Olla, ha segut breu en la seua intervenció i passats sis minuts de la mitja estem al carrer: uns per formar i altres per anar a casa a dormir que demà ens espera un llarg però emocionant dia.

La polèmica.

La polèmica de les festes l'ha generada enguany la revista "Nos Gustas.com". Ja venien anunciant que estaven buscant dos festers per a fer-los una foto besant-se, no els va ser possible, però si que van aconseguir que dos models s'enfilaren un traje de fester i aparegueren fotografiats en actitud, diguérem més que "carinyosa". Un moro i un cristià. El moro de la filà Mudéjares i, el Cristià, ves tu per on, de la nostra filà, això si, no portava el disseny complet. Aquest ha sigut un tema molt present durant totes les

festes, les xarxes socials han calfat l'ambient, els periòdics ho han publicat a les seues pàgines i els comentaris graciosos han aparegut per tot arreu. Hem consta que a alguns no els ha agradat massa, altres s'ho han pres a broma, altres s'han fet fotos amb palominos abraçant-se i fent comboi. No sé exactament quina era la intenció de la revista, però allò cert és que, finalment, la cosa no ha anat més enllà que la pura anècdota.

Dia de l'entrà. Un espectacle fabulós.

Faltant un quart per a les sis del dia 3 de maig, onze Cids es col·loquen les capes uns a altres i arrepleguen la seua arma per començar la Diana, ens toca eixir els quarts darrere els asturians. Encara no ha trencat el dia i comencen a sonar els compassos del pasdoble de Manuel Boscá Cerdà "El Fusteret", Francisco Piñero Junior, arranca la diana de forma magistral i comencen a avançar. Conforme va fent-se el recorregut van sumant-se Cids que acompanyen i aplaudixen als companys dianeros. Un dels canvis que ha marcat l'Associació de Sant Jordi en l'itinerari, fa que s'haja de girar esquadra davant d'un quadre de sant Jordi sobre un cavallet a la Residencia de Majors Emilio Sala, en comptes de fer-ho davant les manises del carrer Sant Jordi. Continuen formant els companys pels carrers del centre d'Alcoi fins que arriben al carrer sant Mateu. Quan queden només 10 metres per acabar el primer tram, Paco Piñero no pot reprimir la seua condició de pare del cabo, i encara que no queda res per acabar no pot evitar arreglar-li la capa al seu fill.

Son quasi les set, i toca rellevar dels dianers per a fer el segon tram, només huit Cids i un cabo estan preparat per a arrancar la Diana del "Carbonato", s'ha de completar el grup amb dos companys que no han pogut ser rellevats. Comença a sonar "Mi Barcelona" de Julio Laporta, Juanjo Quiñonero va mostrant l'espasa al públic, a la segon muntà de la música, alçant l'espasa de forma brillant, arranca els aplaudiments de la gent i el dianers avancem per Sant Nicolauet cap a la plaça d'Espanya, complint l'horari escrupolosament.

Cal reposar forces i preparar-se per a fer l'entrà, mentre el festers que han matinat estan esmorzant, entren a la filà, vestits ja amb els trajes històrics, els quatre festers que tindran l'honor de mostrar-li al poble d'Alcoi part de la nostra història i així ho reconeixen la resta de festers que els reben amb un fort aplaudiment.

Després de que els esquadres i els portadors dels trajes històrics es maquillen amb una base d'aspecte céreo, anem al parc de Cervantes per tal d'esperar l'autobús que ens ha de portar fins el partidor, però sense saber perquè, l'autobús no està al lloc acordat, i davant la impossibilitat de contactar pel mòbil, inicien l'èxode cap al partidor.

Al partidor els nervis estan a flor de pell, els Cids som coneixedor de la responsabilitat que tenim d'engrandir la nostra festa, per això a poc a poc, cadascú va ocupant el seu lloc. Obri l'entrà dels Cids el nostre guió, Juan Santana, després apareix l'esquadra, ben formada parapetada amb els escuts metàl·lics amb l'àliga negra, la Unió musical d'Atzaneta d'Albaida toca Tino Herrera, la marxa cristiana d'Amando Blanquer estrenada en 1998, els esquadres noten com la percussió els recorre l'esquena de dalt a baix. Des del balconet del partidor s'arenga al cabo de esquadra Quique Ruiz que alça

la porra mentre mira al cel, els esquadres emocionats col·loquen l'arma al muscle. Sembla com que les altes cases a les vores de l'estret carrer Sant Nicolauet abraçaren la nostra festa, envoltats d'una multitud entregada que aplaudeix participant i formant part d'un espectacle místic. També faran de cabo els festers Pablo de Gracia, Jorge Ruiz, Marcelo Llorca i Ignacio Boronat que a l'últim tram li va passar la porra una altra vegada a Jorge Ruiz. La esquadra i Ignacio Boronat van fer possible que Jorge poguera complir el seu somni d'acabar l'entrà fent de cabo esquadra, eixe moment tan especial en que afloren totes les emocions acumulades durant l'entrà i on, ja sense públic, la filà resta més unida que mai. Des d'ací vull agrair als que ho han fet possible i a Jorge Ruiz perquè és un gran fester, amb lletres majúscules.

També van estar acompanyats per la Colla de Dolçaines i Tabals "Malpasset" interpretant "Terres de Llegenda" de Francisco Valor, els festers Patricio López, Luis Hernández, Carles Esteve i Ulises Dueñas amb els quatre dissenys que ha tingut la filà en els seus més de 175 anys d'història, davant d'ells, a cavall, Erik Sponhof amb el disseny complet i portant el Guió commemoratiu de l'efemèride brodat per Paloma Navarro i dissenyat pel fester Paco Aznar.

Per acabar l'entrà, i demostrant que les famílies poden gaudir juntes de la festa, un grup cada vegada més nombrós de Jimenes. Finalment, el nostre cop Jorge Jordá Sancho tancat la participació de la filà en un acte que ha resultat esplendorós.

Abans de dinar a la filà, sota la carpa del carrer, se serveix cervesa, papes i cacaus, mentre Mari, Joan, Inés i tot l'equip de cuina que no han pogut dormir més que un parell d'hores, ens preparen el dinar. Mareme, una xica guineana li ven una poma de fusta justament al fuster de la filà, encara que ella no ho sap Pepín Pico li explica que l'artesanía que acaba de comprar està feta de fusta de Bambú, la xica agraïda ens obsequia amb un elefant de yubutu que, segons ella, ens portarà la bona sort. El dinar com sempre molt divertit i desenfadat porta el bullici i la gresca, tot animat pels fantàstics i divertits músics de la Unió Musical d'Atzaneta i per la ingesta, en alguns casos, d'una quantitat excessiva de vi blanc. Per finalitzar la festa, en la plaça de dins part de la filà i els nostres benvolguts músics delecten al ciutadans d'Alcoi amb el llançament de José Quilis sobre un lilit de Cids, a l'estil instaurat per Raul Alijo.

Honorant el nostre patró.

Hui dia 4 de maig, a més de celebrar el dia de la mare, honorarem al nostre patró Sant Jordi, aquest és el motiu pel que fem festes i ell ens dona la força i l'impuls necessari per engrandir la nostra festa.

Una vegada més els Cids demostrem que som una gran filà amb la participació a la segona Diana de més de 70 festers, un total de quatre esquadres de majors i quatre esquadres de xiquets formen amb el so del pasdoble d'Amando Blanquer "Musical Apolo". Però a més de participar amb aquest acte dedicat als xiquets, també hem d'homenatjar als nostres majors responsables de que la nostra filà siga el que és. Abans, Javier Ruiz ha representat orgullosament, la nostra filà portant el guió a la processó de la relíquia. Per a l'homenatge, els Cids i les Jimenes s'apropen al cantó Sud del Parterre, Jorge Jordá Sancho augmentarà la llista dels festers veterans de la filà. Ell, la seua dona Lina i les seues filles Carolina, Elsa i Patricia escolten emocionades les

paraules d'Arnaldo Dueñas i del Primer Tro, qui també amb llàgrimes, com no? li atorga la insígnia de la filà i li entrega un ram a Lina. Sonen el pasdoble "El Desitjat" i les marxes "Cid" i "Zoraidamir", fins i tot Luis, el gendre de Jorge Jordá, s'atreveix a fer de Cabo. El fraternal dinar preparat per Mari acaba, amb tota la filà formant. En passar-li la porra a Paquito Aznar i enlairar la mirada cap al cel, afloren llàgrimes entre les Jimenes i el Cids que formaven quadrilla amb Tito Pastor, recordant aquells moments en que tots junts vivien moments especials i que seran irrepetibles.

Per la vesprada la processó general tanca els actes de veneració al patró amb la participació de trenta-cinc festers més els xiquets i les Jimenes, encapçalats tots ells per Jordi Olaya i acompanyats pels compassos de les marxes de processó "Mektub" i "la Madrugà", per primera volta interpretades per la Unió Musical d'Atzaneta a les festes d'Alcoi.

Preparats per a la batalla

Comença la batalla per defendre la ciutat dels arrogants musulmans. Els Cids, possiblement la filà més nombrosa en número de guerrers com demostren les tres files que hem hagut de fer a l'entrada a la plaça d'Espanya, participa amb vora 60 individus: 50 amb trabuc, contant els quatre cops, Piwi de cartutxero del seu fill, Salva Pérez l'aiguader (encara que he de dir que l'aigua té un regust estrany de llima i café) dos músics i només un derrotat: Ulises (segons demostren les imatges gràfiques del Nostre Periòdic). Els Cids hem demostrat la nostra passió en la defensa d'Alcoi, però la falta d'efectius d'altres filaes cristianes fa que perguem una batalla, encara que no hem perdut la guerra.

Es necessari carregar forces amb un putxero reconstituent. Amb l'objectiu d'animar les tropes, algun fester s'anima a tocar amb la tuba "Churumbelerías", peça més coneguda com "el lelelele" creant així les delícies entre els guerrers.

Per la vesprada, com a conseqüència de les baixes, el cansanci i la falta de reforços, no arribàvem a la trentena de combatents, però gràcies al seu valor, al desgast infringit en les trifulgues del matí i a l'ajuda del nostre patró Sant Jordi representat per un xiquet ros, les tropes cristianes aconseguim recuperar la vil·la d'Alcoi, i ho celebrem, ben entrada la nit amb un popular i participatiu "Carros de Fuego" que ha creat escola i imitacions entre les altres filaes.

S'han acabat les festes, però els Cids estarem pendants per si l'any que ve als moros se'ls torna a ocórrer plantar cara a les tropes cristianes i per això no dubtarem en fer els assajos, les dinaes i gaspatxaes necessàries per tal d'estar preparats per la batalla.

Alcoi, 25 de maig de 2014

Carles Esteve Ferrer